

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617010108
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8617010108.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.03.2020, v trestnej veci obžalovaného W. K. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/6/2017 zo dňa 16.05.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp.zn. 9T/6/2017 zo dňa 16.05.2019 boli obžalovaní 1. W. K., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom S. XXXX/X, W., a 2. F. V., rod. S., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom U. XXX, okres B., podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry vo Svidníku zo dňa 18.04.2017, sp. zn. Pv 300/15/7712-6, doručenej súdu 19.04.2017, ktorá im kládla za vinu, že

- F. V., ako podielová spoluvlastníčka lesných pozemkov parcelných čísel XXX/XX a XXX/XX v katastrálnom území T. M., okres M. nad C. uvedených na liste vlastníctva č. XX v podiele X/XX bez toho, aby požiadala nájomcu týchto lesných pozemkov Y. závod štátneho podniku R. SR W. o odovzdanie týchto lesných pozemkov a ukončenie nájomného vzťahu a teda aj bez dohody s uvedeným nájomcom o odovzdaní nehnuteľností a ukončení nájomného vzťahu v zmysle § 22 ods. 2 zákona číslo 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v platnom znení, ako aj bez súhlasu všetkých podielových spoluvlastníkov, 31.12.2013 ako vlastníčka lesa uzatvorila s W. K. zmluvu o odbornom obhospodarovaní na lesných pozemkoch v katastrálnom území T. Voľa a W. K., už ako odborný lesný hospodár, ktorého ubezpečila, že predmetnú dohodu má uzatvorenú a splnomocnenia spoluvlastníkov vybavené, iba na základe listov vlastníctva, osvedčenia o dedičstve a GPS určil, kde sa nachádzajú lesné porasty parcelných čísel XXX/XX a XXX/XX, označil vlastnícku hranicu F. V. a vyznačil výchovnú ťažbu, následne 03.01.2014 po uzavretí kúpnej zmluvy z 03.01.2014 medzi F. V., ako predávajúcim a výlučným vlastníkom lesa a V. S. ako kupujúcim, o predaji drevnej hmoty v množstve 200 m³, vydal súhlas na ťažbu dreva č. 1/1/2014 na lesných pozemkoch parcelných čísel XXX/XX aj XXX/XX v katastrálnom území T. M. v objeme 150 m³, pričom na základe ním vymedzeného lesného pozemku bol prostredníctvom V. S. v období od 10.01.2014 do 13.01.2014 vykonaný výrub stromov buka lesného (*Fagus sylvatica*) v množstve 82 m³, smrekovca opadavého (*Larix decidua*) v množstve 10,23 m³, smreka obyčajného (*Picea abies*) v množstve 2,50 m³ a borovice lesnej (*Pinus sylvestris*) v množstve 10,86 m³, teda v celkovom objeme 105,59 m³, no na lesnom pozemku lesnej parcely číslo XXXb podľa evidencie katastra nehnuteľností na parcele XXX patriaceho do lesného pôdneho fondu v katastrálnom území obce H., okres B., ku ktorému F. V. nemala ani len spoluvlastnícke právo a na ktorom bol výrub drevnej hmoty zakázaný, čím bolo porušené ustanovenie § 31 ods. 1 písm. j/ a ďalšie ustanovenie zákona číslo 326/2005 Z.z. o lesoch v platnom znení a Odštepnému závodu štátneho podniku Lesy SR Prešov tak bola spôsobená škoda v sume 5 926,65 €, ktorá naďalej trvá v sume 2 157,97 €,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik Odštepny závod Prešov, Obrancov Mieru č. 6, Prešov, IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v neprospech oboch obžalovaných písomne v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, pričom v následnom písomnom odôvodnení vytkol okresnému súdu, že vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., ale jednostranne, výlučne v prospech obžalovaných a dodal, že také rozhodnutie môže byť neprijateľným precedensom v budúcnosti. Podľa odvolateľa, splnomocnenia získané od svedkov C. V. a P. Q. oprávňovali obžalovanú k požiadaniu nájomcu lesných pozemkov o ich odovzdanie a ukončenie nájomného vzťahu v zmysle platnej právnej úpravy, no nie k tomu, aby ako univerzálna vlastníčka uzatvorila s obžalovaným W. K. zmluvu o odbornom obhospodarovaní na predmetných lesných pozemkoch ani k uzatvoreniu kúpnej zmluvy o predaji 200 m³ drevnej hmoty. Okresný prokurátor mal za to, že iniciatíva obžalovanej F. V. vo vzťahu k podielovým spoluvlastníkom smerovala v prvom rade k tomu, aby od nej odkúpili jej spoluvlastnícky podiel a až potom, keď spoluvlastníci neprejavili o odkúpenie jej podielu záujem, pristúpila k obstarávaniu splnomocnení od podielových spoluvlastníkov, no nie k ťažbe dreva, ale na zastupovanie pred správcom resp. nájomcom lesa v rámci konania o odovzdaní nehnuteľností. Pritom odkazoval na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej aj spoluvlastník sa môže dopustiť trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. vo vzťahu k predmetu spoluvlastníctva, ak sa zmocní veci, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve tým, že si ju prisvojí, pokiaľ tak urobí v úmysle nakladať s ňou, ako keby patrila iba jemu samému a svojvoľne tým vylúči ostatných spoluvlastníkov z výkonu vlastníckeho práva teda z možnosti vec v spoluvlastníctve držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a nakladať s ňou. Poukazoval na to, že obžalovaná V. o zákonom postupe pri vyňatí lesných pozemkov z užívania Odštepneho závodu štátneho podniku Lesy SR Prešov bola jednak poučená zo strany kompetentných pracovníkov tohto odštepneho závodu a jednak obžalovaným K. a musela teda vedieť, že nemôže les obhospodarovať bez jeho predchádzajúceho odovzdania do jej užívania, pričom nepredložila ani len žiadosť o odovzdanie lesa. Cieľom oboch obžalovaných bolo podľa odvolateľa, vykonanie výrubu na cudzích pozemkoch bez vydania lesa, bez príslušných povolení a následne zmocnenie sa dreva z tohto výrubu a to, čo pre samosudcu z obžaloby vyznelo nelogicky teda, že obžalovaná V. mala obžalovaného K. ubezpečiť, že dohodu o odovzdaní nehnuteľnosti a ukončení nájomného vzťahu má uzatvorenú a splnomocnenia spoluvlastníkov vybavené, čo evokovalo že obžalovaný K. mal byť uvedený do omylu vo vzťahu k splneniu podmienok pre vydanie povolenia na výrub, má vysvetlenie v pokračovaní textu obžaloby a teda že obžalovaný iba na základe listov vlastníctva, osvedčenia dedičstva a GPS určil, kde sa nachádzajú lesné porasty a teda obžalovaný K., ktorý nebol evidovaný na orgáne štátnej správy lesného hospodárstva, nebol oprávnený vyznačovať majetkové hranice a vzhľadom na to, že majetkové hranice v teréne neboli vyznačené, nebola odovzdaná odborná správa medzi Lesmi SR, š.p. a novým obhospodarovateľom lesa, ani vykonané rozdelenia úloh vyplývajúcich z programu starostlivosti o les, čo je bežný postup pri odovzdávaní lesov, ktorý by mal odborný lesný hospodár poznať, a tak musel vedieť, že les nebol odovzdaný do užívania obžalovanej V.. Tomu, že obžalovaný už mal podobnú skúsenosť nasvedčovalo podľa odvolateľa aj rozhodnutie bývalého odboru lesného hospodárstva a pôdohospodárstva Obvodného úradu v Prešove č. X/X X/XXX-X-Fi z 24.04.2013, právoplatné 27.05.2013, ktorým mu bola uložená pokuta za vydanie písomného súhlasu na ťažbu dreva pre potencionálneho vlastníka lesa v KU T. N. M. v čase, keď tomuto les ešte nebol odovzdaný do užívania a jeho nepriamemu úmyslu nasvedčovalo, že zameral, hoci nemal na to oprávnenie a teda riskoval, že zameria nesprávne a že dôjde na cudzom majetku k škode.

V podstate na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku postupoval podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

Vo svojom písomnom vyjadrení obžalovaná V. prostredníctvom svojho obhajcu v podstate navrhla podané odvolanie zamietnuť poukazujúc na to, že k výrubu drevnej hmoty na pozemkoch si zabezpečila aj potrebné splnomocnenia od podielových spoluvlastníkov, išla za referentom správy a reprivatizácie majetku Lesov SR š. p. Odštepny závod Prešov svedkom Ing. V., následne na základe pokynu J.. V. išla za obžalovaným K., ktorý po vykonaní zamerania nehnuteľnosti jej vydal právoplatný súhlas na ťažbu drevnej hmoty, pričom ona konala ako laik všetky potrebné úkony s cieľom odpredať drevnú

hmotu zákonným spôsobom a nikdy nie za účelom jej neoprávneného scudzenia a už vôbec nemala v úmysle vykonať odpredaj drevnej hmoty, ktorá nebola v jej výlučnom, resp. podielovom spoluvlastníctve. Takto, podľa vlastného názoru nemohla byť trestne zodpovedná za úmyselný trestný čin a pre negatívny skutkový omyl ani za trestný čin spáchaný z vedomej nedbanlivosti.

Aj obžalovaný K. písomne prostredníctvom svojho obhajcu navrhol podané odvolanie zamietnuť odkazujúc, na podľa jeho názoru správnu úvahu okresného súdu, že pokiaľ nebolo trestným činom konanie páchatela, nemohlo byť trestným činom ani konanie pomocníka, keď on sa s obž. V. nikdy nedohodol na tom, že si spoločne prisvoja cudziu vec, a že ich cieľom by bolo vykonanie výrubu na cudzích parcelách bez vydania lesa bez príslušných povolení a následne zmocnenie sa dreva z toho výrubu. To, že nesprávne zameral v teréne parcelu, ktorá mala byť v podielovom spoluvlastníctve obž. V. a následne aj nesprávne označil stromy určené na výrub, nebolo úmyselné, keďže na správne zameranie boli potrebné minimálne 3 satelity a v hustom lesnom poraste a v zlom počasí bolo ťažké spojiť v rámci GPS prístroja príslušné družice za účelom správneho zamerania, čím konal v negatívnom skutkovom omyle. Podľa obžalovaného, nebol preukázaný ani jeho úmysel spáchať trestný čin porušovanie ochrany stromov a krov a za toto konanie už bol potrestaný Okresným úradom Svidník, pozemkový a lesný odbor, kde bol uznaný za vinného z priestupku a bola mu uložená pokuta 800,-Eur, čím sa stalo v zmysle platnej judikatúry ESLP neprípustným jeho trestné stíhanie, lebo by bol za to isté konanie sancionovaný dvakrát.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a nezistiac chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. zistil nasledovné skutočnosti.

Okresný súd považoval za nepochybné, že obžalovaná musela vedieť, že nie je výlučnou vlastníčkou ale len podielovou spoluvlastníčkou lesných pozemkov v KU T. M., no nepovažoval za nelogické jej tvrdenie, že sa domnievala, že rozsah výrubu bude zodpovedať jej spoluvlastníckemu podielu, keďže rozsah výrubu vyznačoval obžalovaný ako odborný lesný hospodár, ktorý mal mať už pred výrubom vedomosť o rozsahu oprávnenia obžalovanej na výrub. Nepovažoval pritom za preukázaný úmysel obžalovaného konať koordinovane s obžalovanou, a tak nezistil trestnoprávnu zodpovednosť obžalovanej za žalovaný skutok. Na rozdiel od odvolateľa okresný súd hodnotil vydané splnomocnenia tak, že obžalovaná v predmetnom čase disponovala oprávnením nielen na úkony týkajúce sa vyňatia lesa a aj na prevzatie finančnej hotovosti pri predaji dreva, lebo disponovala väčšinou spoluvlastníckych podielov. Z toho okresný súd dospel k záveru, že podieloví spoluvlastníci museli byť minimálne uzrozumení s tým, že na ich pozemkoch bola, alebo bude vykonávaná ťažba dreva a ak sa tak stane, súhlasili, aby finančné prostriedky z predaja drevnej hmoty aj za nich prevzala obžalovaná, pričom formulácia textu v samotnom písomnom plnomocnenstve nepreukazovala to, že by obžalovaná konala v úmysle ukrátiť ostatných podielových spoluvlastníkov o zisk z predaja dreva, zatajiť im vykonanie samotného výrubu na lesných pozemkoch v ich podielovom spoluvlastníctve, prípadne pri zabezpečovaní povolenia na výrub úmyselne obísť udelenie súhlasu ďalších podielových spoluvlastníkov. Pokiaľ bola v kúpnej zmluve zavretej medzi obžalovanou a svedkom V. S. uvedená ako výlučná vlastníčka lesa, zohľadnil okresný súd, že túto zmluvu pripravoval V. S. ako druhá zmluvná strana, a nie obžalovaná, že zmluva podľa obsahu mala formulárovú povahu, kde už bola vopred predpísaná osoba kupujúceho, predávajúci vopred vyznačený ako výlučný vlastník a do zmluvy boli rukou vpisované len údaje o predávajúcom, katastrálne územie, objem drevnej hmoty, platobné podmienky a dátumy, z toho okresný súd vyvodil, že zmluvu pripravoval kupujúci a že obžalovaná ako predávajúca mohla jej obsah len minimálne v časti svojho označenia ako výlučného vlastníka ovplyvniť, a že tak nebolo možné predpokladať, že samú seba by označila úmyselne zavádzajúco. Obžalovanej pritom okresný súd neuprel, že po poučení zo strany obžalovaného o postupe, ktorý má predchádzať výrubu, sa snažila postupovať podľa jeho pokynov, a teda zabezpečiť v prvom rade odovzdanie lesných pozemkov a ukončenie nájomného vzťahu s nájomcom Lesy SR, š.p. Aktivitu obžalovanej v tomto smere mal za podporenú výpoveďou jej manžela, svedka R. V., svedka J. W. V. a svedka M. B., pričom po absolvovaní dlhšiu dobu trvajúcich úkonov a po splnení podstatnej podmienky pre uzavretie dohody o odovzdaní lesných pozemkov a ukončení nájomného vzťahu, keď disponovala nadpolovičnou väčšinou spoluvlastníckych podielov k lesným pozemkom na parcelách registra „E“ č. XXX/XX a XXX/XX v k.ú. T. M., vyznelo pre okresný súd nelogické, že by obžalovaná úmyselne chcela obísť zákonný postup a vykonať výrub drevín v rozpore so zákonom, podieľať sa na

takomto výrube, alebo dokonca úmyselne zavádzať obžalovaného ohľadom splnenia tejto podmienky, aby jej takéto povolenie vydal.

Z vykonaného dokazovania potom okresný súd nedospel bez pochybností k záveru, že by obžalovaná vedela, že drevo, ktoré bolo predmetom výrubu písaného v skutkovej vete obžaloby, nepatrí jej, teda že ide o vec cudziu. Odkazoval pritom na výpoveď obžalovanej o úkonoch, ktoré počas vybavovania výrubu dreva realizovala, na výpoveď svedka V. S. o tom, že obžalovaná bola vo vybavovaní laik a že tento svedok jej tiež odporúčal obžalovaného, tiež na výpoveď obžalovaného, ktorý pre ňu robil odborné úkony ako odborný lesný hospodár. Podľa okresného súdu potom ak dôjde pri takejto činnosti k pochybeniu na strane odborného lesného hospodára, nemôže takéto pochybenie zakladať trestnoprávnu zodpovednosť vlastníka, keď nebolo preukázané že sa jednalo o úmyselné protiprávne konanie vlastníka a za situácie, že obžalovaná nemala vedomosť o presnom umiestnení pozemkov, ktorých mala byť na základe osvedčenia od dedičstva podielovou spoluvlastníčkou, oprávnenene nemala dôvod pochybovať o správnosti ich zamerania obžalovaným ako odborným lesným hospodárom, ktorý ich v teréne určil s použitím svojho GPS prístroja.

Pri obžalovanej tak okresný súd nemal preukázaný úmysel spáchať prečin krádeže a z tohto dôvodu súd nemohol uznať vinným z prečinu krádeže ani obžalovaného, ktorý mal podľa obžaloby konať ako pomocník, keďže trestná zodpovednosť pomocníka ako účastníka na trestnom čine je závislá od trestnej zodpovednosti hlavného páchatela.

Oslobodzujúci výrok v prípade podozrenia zo spáchania prečinu porušovanie ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zák. okresný súd zdôvodnil v podstate tým, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že by obžalovaná nekonala v presvedčení, že všetky podmienky na vykonanie výrubu drevín a následný predaj drevnej hmoty sú splnené. Považoval skôr za preukázané, že pri vybavovaní potrebných náležitostí mala vôľu konať v súlade s právnymi predpismi podľa pokynov odborného lesného hospodára, ktorému ako laik nemala dôvod nedôverovať a nemala dôvod ani pochybovať o tom, že ak odborný lesný hospodár vydal povolenie na výrub, a išlo o postup lege artis. Odkázal pritom aj na záver správneho orgánu, Okresného úradu Svidník, pozemkového a lesného odboru, že obžalovanú nemôže v súlade so zákonom č. 326/2005 Z.z. o lesoch sankcionovať, pretože najväčšia miera zavinenia ostáva na obž. K., ktorý ako odborný lesný hospodár s platným osvedčením a registráciou orgánom štátnej správy lesného hospodárstva musí ovládať svoje zákonné povinnosti vo vzťahu k odbornej správe lesov podľa zákona o lesoch, a preto konanie voči obž. V. zastavil z dôvodu, že skutok nespáchala. U obžalovaného okresný súd zistil, že výroku o vine v trestnom konaní bráni právoplatné rozhodnutie rovnakého správneho orgánu za to, že ako odborný lesný hospodár pochybil, keď nesprávne v teréne identifikoval parcelu, ktorá mala byť v podielovom spoluvlastníctve obžalovanej a následne aj nesprávne označil stromy na výrub a že bez splnenia zákonných podmienok vydal predmetný písomný súhlas na ťažbu dreva č. 1/1/2014, ktoré pochybenia viedli k následku, ktorým bol predmetný výrub drevnej hmoty, za čo bol uznan vinným z priestupku na úseku lesného hospodárstva a uložil mu za to pokutu vo výške 800,- eur. Uloženú sankciu v priestupkovom konaní za skutok, ktorý považoval za totožný so skutkom obžaloby, považoval za primeranú, keďže za predmetný trestný čin bolo možné uložiť peňažnú sankciu ekvivalentnú pokute za spáchaný priestupok.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal. Skutočnosti vyplývajúce z vykonaných dôkazov pritom okresný súd hodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Dospel pritom k správnym skutkovým zisteniam, ktoré správne aplikujúc zásady hodnotenia dôkazov vrátane zásady "ne bis in idem" a "in dubio pro reo" právne hodnotil. Hodnoteniu vykonaných dôkazov niet čo zásadne vytknúť, pretože tieto boli hodnotené zákonným postupom so zachovaním zásad logiky, nezávisle a nestranné a tak postupom súladným so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v trestnom konaní. Svoje zistenia a právne úvahy súd prvého stupňa podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti potom odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté výroky sú výsledkom správneho procesného postupu, sú odôvodnené a zákonné, a preto nebol priestor na to, aby mohol podanému odvolaniu okresného prokurátora čo i len sčasti vyhovieť. S prihliadnutím na povahu odvolacích námietok považuje odvolací súd za potrebné dodať nasledovné.

Okresný súd podrobne poukázal na konanie obžalovanej pred začatím predmetného výrubu ako aj po ňom tak, ako vyplynulo z jej výpovede, z výpovede jej manžela, z výpovede obžalovaného a svedkov. Ani odvolací súd nepochyboval o tom, že obžalovaná bola laikom v otázke ako zabezpečiť výrub drevnej hmoty z pozemku, ktorý mala v podielovom spoluvlastníctve s inými osoba a ktorý nebol vyňatý z užívania štátnych lesov a rovnako nemal pochybnosti, že na základe vlastnej aktivity bola poučená o zákonom postupe a povinnosti predložiť potrebné doklady. Keďže bola laikom, správne si tieto informácie hľadala u svedka J. V. a u obžalovaného K., ktorý pre ňu aj na základe odporúčania tohto svedka vykonal činnosť odborného lesného hospodára, a to jednak zameranie nehnuteľnosti, vyznačenie stromov určených na výrub a vydanie povolenia na výrub týchto zameraných stromov, pričom zjavne obaja vystupovali spôsobom, že obžalovaná nemala dôvod pochybovať, že s nehnuteľnosťami, ktoré zdedila nakladá nakoniec spôsobom, ktorý predpisy pripúšťajú.

Obžalovaná uviedla, že si zabezpečila potrebné splnomocnenia, ktoré odovzdala obžalovanému. Svedkovia P. R., V. A. a V. A., Q. C. potvrdili, že ich obžalovaná písomne oslovila ohľadne odpredaja lesných pozemkov, no splnomocnenie ani súhlas jej nedali. Svedok C. V. jej splnomocnenie vystavil. Z plnomocenstiev vystavených P. Q. a C. V. dňa 05.11.2013 vyplynulo, že menovaní splnomocnili obžalovanú k tomu, aby ich zastupovala pri všetkých právnych úkonoch, ktoré sa týkajú vyňatia tam uvedených ich pozemkov z užívania Lesov SR š. p., k podpisu všetkých dokladov a listín, ktoré s odovzdaním užívacích práv k týmto lesným pozemkom súvisia, a v prípade, ak na týchto pozemkoch Lesy SR š.p. uskutočnili ťažbu, splnomocnili obžalovanú k prevzatiu finančných prostriedkov, zisku za predaj drevnej hmoty.

Obžalovaný Klus potvrdil, že sa stretol s obžalovanou, ktorá mu mala predložiť všetky doklady, pričom mu ale plnomocenstvá nedodala, on to už potom ale neodkontroloval a s ňou, s jej manželom a svedkom S. dňa 14.12.2013 išli do obce H. obzrieť si nehnuteľnosti, pričom za pomoci prístroja GPS ukázal obžalovanej jej parcelu, keďže ona ju určiť nevedela. Na zistenej parcele jej zelenou farbou vyznačil 27 bukov a 1 smrek na výrub a o tom vyhotovil záznam na Lesnom úrade vo Svidníku v tzv. evidencii na výrub. Koncom roku 2013 s obžalovanou uzavreli dohodu o výkone práva odborného lesného hospodára a v januári 2014 dal obžalovanej súhlas na výrub 150 m³ dreva, ktorý sa týkal 2 parcel, pretože na parcele, čo ju boli pozrieť nezistil také množstvo dreva. Údaje do GPS zadával používajúc údaje z lesníckeho geografického informačného systému, GPS prístroj ho navigoval a umiestnenie parcely potom vyhodnotil na základe prekrytia katastrálnej mapy s lesníckou mapou, pričom mal k dispozícii porastovú mapu, u ktorej si myslel, že ide o chybu v označení veku drevín, pričom registroval aj prírodnú hranicu, zvažnicu. Fyzicky vyznačil v teréne 27 bukov a 1 smrek a vykonal evidenciu vyznačených stromov. Obžalovaný dodal, že síce nebol oprávnený vyznačovať hranice majetku, ale bol oprávnený vyznačiť hranice porastu, hranice dielcov bez rozdelenia úloh a bez výkazov, lebo na taký postup je oprávnený každý odborný lesný hospodár. Ako odborný lesný hospodár má prístup do celoslovenskej databázy. Urobil to aj napriek tomu, že nebolo rozhodnuté o odovzdaní lesa, a to v dobrej viere, pretože mu bolo sľúbené, že je to riešené cez J. V. a že je to na dobrej ceste. On žiaden výrub nevykonal, s drevom neobchoduje ani z toho nemal žiaden prospech.

Svedok J. ako referent správy a reprivatizácie majetku Lesov SR š.p., OZ Prešov a svedok W. V. ako vedúci výrobnotechnického úseku poškodeného Lesy SR, š.p. podrobne popísali, aké doklady obžalovaná potrebovala, aby mohla výrub v tomto prípade vykonať. Z tohto výpočtu vyplýva, že pre zachovanie správneho postupu skutočne je pre laika nevyhnutná správna odborná informácia od kvalifikovanej osoby. Takou osobou je aj podľa odvolacieho súdu predovšetkým odborný lesný hospodár ako osoba, ktorá vydáva súhlas na výrub stromov.

Z výpovede obžalovanej vyplynulo, že obžalovaného jej odporučil svedok J. V.. Jej manžel potvrdil, že za týmto svedkom išli spolu, no do kancelárie k J. V. išla len obžalovaná a keď vyšla von, oznámila mu, že jej J. V. povedal, že nie je potrebné jej lesy vyňať, pretože ide o extrémne malú parcelu, že stačí ísť za obžalovaným K.. Pri konfrontácii so svedkom J. V. pritom obžalovaná trvala na tom, že jej povedal, že sa jedná len o malú parcelu, že zbytočne ona bude to vyťahovať, že bude mať s tým len samé starosti, a poslal ju za obžalovaným, nech jej vystaví povolenie a potom môže ísť rúbať to drevo. Oproti tomu konfrontovaný svedok nevedel povedať ani to, či dohoda bola s obžalovanou uzavretá.

Pri prvej návšteve miesta činu tak obžalovaná ako aj jej manžel v podstate rovnako vypovedali o nespokojnosti s tým, ako im miestne pomery a určenie pozemku obžalovanej prezentoval svedok C. a oproti tomu pri následnej návšteve miesta činu spolu so svedkom S. obžalovaný vystupoval pre nich odborným spôsobom, keď na zameranie používal GPS prístroj. Po jednaní so svedkom J.. V. a najmä obžalovaným, po tom, čo dvakrát navštívila miesto výrubu práve za účelom zistenia, kde presne sa pozemok, ku ktorému má spoluvlastnícky podiel nachádza, aj podľa názoru odvolacieho súdu, nemala dôvod pochybovať o tom, že obžalovaným vykonané zameranie pozemku a vyznačenie stromov určených na ťažbu bolo vykonané oprávnené a že pokiaľ obž. K. netrval na predložení úplne všetkých potrebných dokumentov, že aj napriek tomu splnila podmienky potrebné na vydanie súhlasu na ťažbu. Za okolností, že obžalovaný vlastne netrval na inom než takto odporúčanom postupe, pretože úplnosť dokladov neskontroloval a napriek tomu povolenie na výrub vydal, je potom potrebné v jej prospech hodnotiť to, či obžalovaná bola zavádzaná a či si ako laik pod vplyvom vyjadrení osôb, ktoré zjavne považovala za odborníkov vytvorila bez vlastnej viny nesprávnu predstavu, že splnila všetko, aby výrub mohol byť vykonaný oprávnené.

Obž. K. potvrdil, že keď mu dňa 10.01.2014 telefonicky M. B. oznámil, že prebieha ťažba na majetku štátnych lesov, okamžite volal S., že sa ťažba musí prerušiť a musí odísť z lesa.

Pritom o predstave obžalovanej, že vydané povolenie na výrub vychádza zo skutočného stavu vecí, že sa práve na pozemku, ktorej je podielovou spoluvlastníčkou vykonáva ťažba dreva oprávnené, ktorá ale nebola súladná so skutočnosťou nasvedčuje aj jej výpoveď potvrdená výpoveďou jej manžela, že ihneď, ako sa telefonicky dozvedela, že sa na mieste výrubu zbehli ľudia, ktorí tvrdili, že sa ťaží na inej parcele, tak hneď dala pokyn na zastavenie tejto ťažby, pričom keď bol vykonávaný výrub, mala za to, že rozsah tých vyrúbaných drevín zodpovedá jej podielu.

O absencii dohody obžalovanej s obžalovaným ohľadne nelegálnej ťažby nasvedčuje aj skutočnosť, že pokiaľ obžalovaný tvrdil, že keď sa po tomto s obžalovanou spojil a navrhol jej, že budú musieť v lepšom počasí vyjsť a že jej ukáže správne miesto, kde sa jej dve parcely nachádzajú, že sám na miesto išiel a našiel jej parcelu, z ktorej by sa aj 200 kubíkov dalo vyrúbať, tak obžalovaná odmietla ďalšiu spoluprácu a nechcela s ním na to miesto ísť.

Znalec J.J, ktorý je autorizovaným geodetom a kartografom vo svojom znaleckom posudku č. 120/2015 konštatoval aj to, že síce obžalovaný nepostupoval správne pri zadávaní údajov do svojho GPS prístroja a musel urobiť nejakú chybu pri zadávaní údajov, no znalec nevedel identifikovať príčinu chybného zamerania a dodal, že pokiaľ obžalovaný, ako vypovedal, nezadával do svojho prístroja súradnice JTSK lomových bodov hranice pozemku Z. č. XXX/XX ale mapku, pravdepodobne vo formáte JPG alebo PDF, postupoval takto správne, pričom je to rýchlejšie a jednoduchšie.

Nakoľko nebola zistená príčina chybného zamerania pozemkov, nemožno tieto pochybnosti hodnotiť v neprospech obžalovaného a vyvodzovať úmyselné zavinenie obžalovaného v podobe nielen priameho ale aj nepriameho úmyslu neoprávnené a účelovo označiť pozemky, aby na nich bol vykonaný neoprávnený výrub a aby tým bolo zasiahnuté do záujmu štátu na ochrane cudzieho vlastníctva.

Táto skutočnosť len podporila inak správny právny záver okresného súdu vylučujúci trestnoprávnu zodpovednosť účastníka na trestnom čine v prípade, ak nebol zistený páchatel' toho istého trestného činu. Ani v prípade obžalovaného teda neboli zistené všetky podmienky na vyslovenie jeho trestnoprávnej zodpovednosti za trestný čin krádeže. Obžalovaná, ktorá konala v skutkovom omyle, že si oprávnené zabezpečila vykonanie ťažby dreva sa spoliehala na správnosť odborného konania obžalovaného, ktorý nemal dôvod pochybovať, že mu jeho prístroj GPS ukazuje korektné informácie, no v ostatných smeroch pri výkone svojej činnosti odborného lesného hospodára pochybil, za čo ale bol priestupkovo postihnutý peňažnou sankciou, ktorá by bola dostatočnou aj pri prípadnom ukladaní peňažného trestu, ak by takýto priestupkový postih absentoval.

Ani časová následnosť rozhodujúcich úkonov a ich obsah dokladovaný vykonanými listinnými dôkazmi neboli v rozpore so skutkovými závermi okresného súdu.

Nepochybne aj spoluvlastník sa môže dopustiť trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. vo vzťahu k predmetu spoluvlastníctva, tak ako uvádza odvolateľ, no taká situácia nebola v prejednávanej veci

preukázaná. Je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že znak „cudzia vec“ v ustanoveniach § 212 Tr. zák. je tzv. normatívnym znakom tejto skutkovej podstaty, pričom úmyselné zavinenie sa musí vzťahovať aj na tento znak, pretože v opačnom prípade by nebola daná subjektívna stránka trestného činu krádeže a bola by vylúčená trestná zodpovednosť páchateľa.

V prípade majetkových trestných činov pri úmyselnej forme zavinenia treba preukázať aj vôľovú zložku konania obvineného. Ak zistené okolnosti prípadu pripúšťajú rôzne závery o forme úmyselného zavinenia obvineného, bude nevyhnutné postupovať podľa základnej zásady trestného práva "in dubio pro reo" a túto formu zavinenia vysloviť s odkazom na použitý postup a nespochybňovať vlastné súdne rozhodnutie formuláciou, že obvinený konal "minimálne v nepriamom úmysle". /R17/2016/

S otázkou zavinenia úzko súvisí problematika omylu v trestnom práve, t.j. nezhoda páchateľovho vedomia (vnímania) so skutočnosťou a to buď preto, že si niektorú skutočnosť vôbec neuvedomil, alebo mal o nej nesprávnu predstavu (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.1992, sp. zn. 7Tz62/92).

O skutkový omyl negatívny ide vtedy, ak páchateľ nepozná nejakú okolnosť patriacu k znakom trestného činu alebo nepozná okolnosti podmieňujúce jeho trestnú zodpovednosť, pričom taký omyl vylučuje zodpovednosť páchateľa za úmyselný trestný čin.

V predmetnej veci obaja obžalovaní v podstate tvrdili, že predmetný súhlas na výrub bol obžalovaným vydaný napriek nedoloženiu všetkých dokladov zo strany obžalovanej, no súvisel s množstvom úkonov realizovaných obžalovanou v zjavnej snahe tieto doklady zabezpečiť a aj so zavádzajúcou informáciou o údajnej nepotrebnosti ďalších úkonov smerujúcich k riadnemu vyňatiu pozemku z užívania Lesov SR, ktorú obžalovaná, keďže dokazovaním nebola vyvrátená jej obhajoba, dostala od svedka Ing. V. a najmä od obžalovaného, u ktorého bola dokazovaním potvrdená pasivita pri kontrole úplnosti obžalovanou predkladaných dokladov, keď na predložení všetkých potrebných dokladov netrval, hoci ich najprv vyžadoval, nesprávne zameral pozemok a vyznačil stromy na mieste činu, čo viedlo k predmetnej ťažbe dreva. Y. V. o zákonom postupe pri vyňatí lesných pozemkov z užívania Odštepného závodu štátneho podniku Lesy SR Prešov bola poučená tak zo strany kompetentných pracovníkov tohto odštepného závodu ako aj zo strany obžalovaného, no nepriamo svedok Ing. Miščík a priamo obžalovaný ako odborný lesný hospodár jej nedali jasne najavo, že nepredloženie všetkých dokladov nebude nedostatočné pre vydanie súhlasu na výrub. Obžalovaná takto stále tvrdila, že bola presvedčená, že drevo bolo ťažené na mieste činu z lesných pozemkov ku ktorým ako disponentka väčšinou podielov mala povolenie. Podľa nej teda aj ťažené drevo nebolo cudzou vecou, keďže takto vychádzajúc z predpokladu odbornej správnosti obžalovaného ako odborného lesného hospodára konala v mene podielových spoluvlastníkov s nadpolovičnou väčšinou podielov.

Nebolo preukázané, že by svedkovia, ktorí svoje splnomocnenia obžalovanej udelili ako podieloví spoluvlastníci, mali úmysel nejakú ju obmedziť v preberaní výťažku z prípadnej ťažby, aj keď v splnomocneniach sa uvádzala ťažba Lesmi SR š.p. Podstatné je, že ju splnomocnili na prevzatie zisku z ťažby ako výťažku z nakladania s ich majetkom. Obžalovaná tak disponovala súhlasom nadpolovičnej väčšiny oprávnených osôb vo vzťahu k dotknutým parcelám, a tak bola oprávnená žiadať vydanie povolenia na vyňatie týchto pozemkov a snažiť sa o výťažok z výrubu drevnej hmoty na týchto pozemkoch.

V tomto prípade laická predstava obžalovanej bola potlačená vyjadreniami odborníkov, ktoré považovala za určujúce, a ktorými sa riadila nemajúc pochybnosti o tom, že plánovaný a uskutočnený výrub je oprávnený až kým nenadobudla podozrenie, že oprávnený nemusí byť.

Na základe uvedených skutočností má odvolací súd za preukázané, že pokiaľ aj obžalovaná konala, tak konala v omyle o tom, že drevo ťažené na obžalovaným zameraných predmetných pozemkoch nie je cudzou vecou, ale že ide o drevo, na ktorého ťažbu mala splnomocnenie od ďalších dvoch podielových spoluvlastníkov a v súčte s jej podielom mal tak súhlas spoluvlastníkov nadpolovičnej časti podielov, pričom k ťažbe pristúpila pod dohľadom obž. K. ako odborného lesného hospodára. Tento omyl vylučuje úmyselné zavinenie obžalovanej ako páchateľky žalovaných úmyselných trestných činov, pričom v jej konaní nebolo zistené ani spáchanie iného trestného činu.

Po preskúmaní predmetu právoplatného rozhodnutia Okresného úradu Svidník č.OU-SK-W.-XXXX/XXXXXX-XXX zo dňa 18.03.2015 odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že obžalovaný bol postihnutý za obdobný skutok, ktorý sa mu kladie za vinu v podanej obžalobe týmto rozhodnutím správneho orgánu v priestupkovom konaní a bola mu za to uložená príslušná sankcia. Podstatou skutku totiž bolo práve neoprávnené vydanie súhlasu na ťažbu dreva č. 1/1/2014 na drevinu buk v neurčenom počte v množstve 150 m³, pričom sa stotožnil aj s názorom súdu na dostatočnosť takého rozhodnutia z podstatného hľadiska, teda z hľadiska uloženej sankcie. O skutku obžalovaného tak bolo už právoplatne rozhodnuté orgánom príslušným na konanie o priestupku a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce. Správnosti právnych úvah okresného súdu o zákonnej prekážke pre vyslovenie viny obžalovaného pre prekážku právoplatného rozhodnutia o skutku v inom konaní potom nebránilo ani to, že obžalovaný už bol v minulosti priestupkovo postihnutý uložením pokuty za vydanie písomného súhlasu na ťažbu dreva pre potencionálneho vlastníka lesa v KU T. N.s.

Preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.